

SZERKESZTŐSEG: BUDAPEST VI. SZERECSEN-UTCA 38. SZÁRTOKAT NEM KÜLDÖNK VISSZA. CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL. ELŐFIZETÉSI DÍJ: Védjére postán v. helyben házhoz hordva...

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. DALSIKÁNY-UTCA 1. HIRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE VÁLÓ KÖZLEMÉNYEKET FELVEZŐ KIADÓHIVATAL. PÁRISBAN főszerkesztő: John F. Jones & Co. 21 St. Fitz. Montmartre...

Horvát testvéri ömlengések.

Hogy testlössé váljak az a kármas konczert, melyet az általános belpolitikai szélcsend okos felhasználásával ebben a rekkendő nyári hőségben rendeztetnek a mi szeretetreméltó ellenségeink: a horvát tartománygyűlés ellenzéki párta is elfújta a maga harsonáját. A reitentes hangok szépen olvadnak bele abba az eggyetérő sikoltozásba, mivel a magyarországi nemzetiségűeknek magukra vonni a közfigyelmet. Ha ellenségeink erejét és hatalmát az általuk csinált pokoli látma után kellene mérlegelnünk, bizony kétségbeeshetnénk. Szerencsére azonban, ellenségeink minden ereje és hatalma csak az étkelen sivalkodásban, átkozódásban és igaztó rágalmasban nyilvánul.

Tegnap a horvát tartománygyűlésen rendezett a magyarellenes gyűlölet igen lélekemelő jeleneteket abból az alkalomból, hogy a horvát költségtérítésnek a magyar millenniumi kiállításra való részvételre vonatkozó szavazat forintos tételét tárgyalták. Az alig pár emberből álló horvát ellenzék, melynek egész politikai programja a magyar nemzet ellen való gyűlölet népszerűsítéséből áll, ezt az alkalmat ugyan csak gazdagon használta ki arra, hogy ránszórja minden mérgét, s kéjlegve dözsöljön a legvadabb szilajkodásban.

A horvát ellenzék tagjai keszerek vannak ugyan, de a miut ebből a tegnapi vitából látjuk, pompás kis csapatot alkotnak, s híven követik azoknak az időnek a tradícióit, a melyekben a horvát nemzet nagy része meg hitelt adott a szájkodó demagogoknak, s hódolt a fétketlen igaztók kegyetlen terrorizmusának. Azóta megváltoztak a viszonyok. A horvát nemzet rátért a békeszerzés munkájára, s a nemzeti viszonyok egészséges fejlődése mellett bizalommal látja egy minden tekintetben gyakorlatias, becsületos politika kézzelfogható eredményeit. De a jogpárti demagogok azért továbbra is megmaradnak annak az ellenzékeskedésnek a sorompói közt, mely soha semmitéle hasznót föl nem mutathatott, s minden létjogát csak a politikai oktalanságban találja meg.

Lehet-e komolyan venni férfiakat, kik egy nemzet választott képviselőiként szerepelnek, s a szilaj, szenvedélyes gyűlöletnél egyéb eszme nem vezeti őket? Lehet-e méltányolni olyan embereket törekvésűt, kik a saját egyéni érzelmeiknek föl akarják adozni a nemzet érdekeit, s el akarják azt zárni oly tevékenységűtől, melynek hasznai nyilvánvalók. Arról van szó, hogy a horvát nemzet részt vegyen a magyar millenniumi kiállításban, hol szives, őszinte szeretettel jelölnek ki számára jóll helyet, s a melyen a részvétel fogja meg is illeti a közjogi viszonyt fogva, de a mely részvételt egyáltalán kötelességűvé teszik neki speciális gazdasági érdekei. És a horvát ellenzék e miatt két mélyeséges haragra.

Ezért eleveníti föl a mult idők keserű emlékeit; ezért ontja mérgét a magyarokra; ezért gyalázkodik ellenünk, rágalmaszva multunkat, szidalmazva jelenünket, gyanusítva békeséges törekvéseinket. Ha nem lennénk annyira meggyőződve a horvát ellenzék e szenvedélyes rágalmaszva a haszontalanságáról; ha nem tudnók, hogy ennek a lármának mily csekély visszhangja van ma már Horvátországban, s ha nem lenne elegendő okunk bizalomra a horvát nemzet előnyösen megváltozott politikai felfogása és a közjogi viszonyhoz való ragaszkodása iránt: bizony a horvát ellenzék e magatartása méltán kelthetne bennünk fájó érzelmeket. De nagyon tul kellene becsülnünk a maroknyi horvát ellenzék politikai jelentőségét, ha ellentünk való szenvedélyes agyarkodásában egyebet is látnánk, mint a vesztett népszerűsége való egyéni mérgelődést, mint kicsinyes és méltatlan parlamenti viselkedést, mely magálba a horvát tartománygyűlésben megtalálja a többség részéről a kellő megtorlást, a horvát nemzet körében pedig a határozott visszautasítást.

Az a kis vihar, mely tegnap a horvát tartománygyűlésben lejtázdott, emlékeztet ugyan az elmult keszerek időkre, mikor még a jogpárt oktalán politikai eszméi hatottak át Horvátországban a hiszékeny nép közhangulatát; de ez a kis vihar egyáltalán biztonságos tesz arról is, hogy a jogpárt a maga összes hibáival és politikai banalitásával sokkal inkább el van szigetelve, semhogy ártani tudna akár a békeséges haladás útján munkálkodó horvát nemzet belső érdekeinek, akár pedig annak a közjogi viszonynak, melynek alapján a horvát nemzeti politika immár szabított a kalandor-aspirációkkal és szakított az aspirációk lármás apostoláival is.

Gróf Khuen-Héderváry horvát bán, hallgatván az ellenzék szenvedélyes kifakadásait a magyarok ellen, s látván a megfogakozott törpe jogpárt haragos kötekedéseit, bizvást emondhatja: alos jam vidi ventos! Az ő erejét és államférfiúi képességét nagyobb, igazi viharok sokkal jobban kipróbálták, semhogy most valami nagyon komolyan vennék annak az ellenzéknek a szájhódósodását, mely iránt a nemzet napról-napra jobban elhidegült, mert napról-napra jobban érzi magatartásának eszevesztséget, törekvéseinek a hiabavalóságát. Annak a kis viharoknak, melyet a horvát ellenzék tegnap tisztán csak amolyan szinpadí hatás kedvéért produkált, mégis volt egy megnyugtató, komoly részlete. Az, a melynek során a horvát bán kerekén és nyomatékosan megezáfolta az ő lemondásáról könnyelműen kopolrólílló híreket. Sokkal többre becsüljük a horvát bán képességeit, és sokkal inkább méltányoljuk az ő misszióját, melynek eddigelyé mindíg eredményesen tett eleget, semhogy őszinte megnyugvást ne érezzünk tegnap

tett komoly kijelentése folytán. A magunk részéről nem is tudunk semmiféle okot, melytől arra bírhatná, hogy megválják fontos pozíciójától. Nagy szükség van ő reá még mindig Horvátországban. Ó tudja legjobban, hogy az elért eredményeket a jövőre is biztosítani kell, nehogy áldozatul essenek a demagógiának, mely még mindig szerepelhet, a miut azt a tegnapi vita bizonyítja. Helyén kell neki maradnia még csak azért is, hogy ellensúlyozza annak a nagy hibának a bekövetkező hatását, mit az új zágábi érsek személyének a megválasztása által követett el a magyar kormány, s a mely hiba elkövetésében neki is része van. Posztilovics érsekben új erőt, új segítséget kapott a horvát ellenzék propagandá. Gróf Khuen-Hédervárynak kötelessége az, hogy most helyt álljon és biztonságot tegyen továbbra is államférfiúi hivatottságáról. Mert ő ugyan azt látja, hogy a zágábi érseknek, mint politikai tényezőnek nincsen nagy jelentősége: mi más nézetet vagyunk, s más nézet van a horvát ellenzék is, mely diadallal ünnepelte a Posztilovics kinevezésében a maga politikai győzedelmét.

Azok a szives testvéri ömlengések, a mikkel tegnap a horvát ellenzék szónokai minket magyarokat illeltek, nem fogják megváltoztatni a magyar nemzetben a horvát iránt való őszinte érzelmeket. A kölcsönös testvéries viszony, melyről csak nemrégiben tett ismételt tanúságot a két nemzet törvényhozó testületének legbarátságosabb érintkezése, nem zavarhatja meg az idegen hatalmi befolyások által vezetett, immár csak a szájkodásban jelekedő jogpárti apostolok magyarellenes kirohanása. Csak készüljön a horvát nemzet teljes odaadással a mi kiállításunkra! Minél nagyszerűbb lesz részvételük, annál teljesebb lesz örömrünk; mert a gazdaság és kultúra terén való haladásában nemzeti életrevalóságának bizonyítékát fogjuk üdvözölni. A magyarok és horvátok nem versengyének egymással, mert közös érdekei együttes működést, együttes erőfeszítést parancsolnak a két nemzetnek.

Budapest, július 24.

Weherle Sándor miniszterelnök, a ki fiával ma a Schafsbereg-csúcsot látogatta meg, — mint Ischl-ből táviratozzák — ma este Salzburgon át Budapestre utazik.

A belügyminiszter Erdélyben.

Távirati tudósítók. — Nagyszombat, jul. 24. Hieronymi Károly belügyminiszterrel tegnap a küldöttségek előtt Müller Frigyes evangélikus püspök tiszteletét; utána a római kath. klérus, ág. ev. szász hitközség, ev. ref. egyház, zsidó hitközség küldöttségei, megyei és városi tisztikar, melynek tagjaival hosszabb ideig beszélgetett a miniszter és különféle megyei és városi úgylek után tudakozódott. Majd a törvényszék, járásbírók, ügyészség, tanfelügyelőség, csendőrség, Vízakna város tanácsa s különféle egyetlek tiszteletet. Az oldok, hogy a pályaudvarról, mint a küldöttségek sorából tüntetőleg távol maradtak. A miniszter az

országos tébolydát és a városi kórházat is meglátogatta, este nyolczkor pedig megjelent a diszvacsonn, melytől Thallmann Gusztáv főispán adott a miniszter tiszteletet.

A vacsoránál a miniszter jobbján Román Miron metropolita, balján Galgóczy hadtestparancsnok, vele szemben a házi ur, e mellett Müller Frigyes erdélyi érsei ág. ev. püspök és Ninger Ignác róm. kath. apátplébános, Jósika Samu báró, Sándor János kis-külföldi megyei és Bauszern Guido fogaraszmegeyi főispánok, Puch altalbarnagy, Csibak vezérőrnagy hadosztályparancsnokok, dr. Mellitz Oskár és Bonca Miklós országgyűlési képviselők st. Sigerius helyettes polgármester, Cosma, Parcher, Reisenberger alispán, Gaal Domokos kis-külföldi megyei alispán stb. ültek.

Müller Frigyes ág. ev. püspök poharat emelve leültes szavakban üdvözölte a minisztert, ki eljött meglátogatni Nagy-Szebennek régi hűséges városát. Az a ház, a mely a minisztert vendégül tiszteli, a főispáni lak, egyuttal a szász comenck, a szász nemzet régi grófnak háza. Ne vegyék rossz néven, ha ő szíval föl eszünk, a kit a közép szász püspöknek nevez, a midőn üdvözli a minisztert azon földön, a mely lelet mindenen hátramaradott Magyarországtól többi részéinél, de a mely egyet hosszu történetében nem ismert soha: a vallási háborút. E terület különböző felekezetei a legkésebb egyetértésben éltek egymással mindíg. (Gaz! Ugy van!) Szólt mint az egyház szolgája nem tudja, mi a miniszternek missziója e pillanatban, de az mindenesetre csak olyan lehet, a mely áldást lesz hivata árasztani ezen ország részére. Kívánja, vajha a miniszternek és nagrabesült társainak sikerülne más tereken is helyreállítani azt a kívánatos békét, a melyet egyházi területi régió elveznek az erdélyi részek. A miniszter ezen igyekezetének sikerére emeli poharát. (Élénk eljenzés.)

Hieronymi belügyminiszter e beszédre így válaszolt: Igen tisztelt Uram! (Halljuk! Halljuk!) Ő méltósága a szász püspök ur igen ékes felszólításra azt említi, hogy országunknak ezen részei Magyarországnak más részéihez képest el vannak maradvak. Azt hiszem, annak mára a feltelesen szemlélet is ellentmond; a mivel épen itt a szászok között találkozzunk, az egy sok százados és nagyfokú kultúra és a mellett, mint azt a püspök ur imént felszólításában is tanúsította, a mely hazaszeretet és a közös háza iránti megbízható hűség által tünnek ki. (Eljenzés.)

Erdély továbbá egész történelmi multjában tündöklő példát szolgáltat épen abban, a mit ő méltósága szintén felemlített, t. i. a kölcsönös vallási türelmeségben (Gaz!) és nem mondok újat, midőn hangsúlyozom, hogy Erdély a vallásügyre vonatkozó törvényünkben Erdély példáját kövessék. Ez készített arra, hogy felkerjem ő méltóságát, kezintsem velem és emeljen velem poharát a görög lek. egyház jelenlevő fejére, Román Miron érsek ő excellenciájára, kit az ur isten sokáig, sokáig eltlenszen. (Élénk eljenzés.)

De engedjék meg, hogy még egy kedves kötelességem tegyek eleget, a midőn itt nyilvánosan óhajtom leróni köszönetemet azon férfiu iránt, a ki a császári és királyi hadseregnek egyik érnyes büszkesége és ki engem minden hivatalos érintkezésben mindig a lehető legelőzékenyenben támogatt. (Élénk eljenzés.) Emelen poharamat ő excellenciájára, Galgóczy hadtestparancsnokra. (Hosszas lelkes eljenzés.)

Galgóczy hadtestparancsnok megköszönve a miniszternek érdemelt meghaladó, elismerő szavait, kifejté, hogy midőn kétséget tanúsított a belügyminiszterrel szemben, csak kötelességet teljesített, mert a hadseregnek nemcsak az a hivatása, hogy megvédje az országot külfelenségektől ellen, hanem az is, hogy minden körülmények között szilárd támasza legyen befel is a törvényes rendnek. (Élénk tetszés és eljenzés.)

Udvözli a minisztert a 12. hadtest területén egészségére emeli poharát. (Élénk eljenzés.)

Román Miron: A belügyminiszter ő excellenciájára kegyes volt csekély személynem is relléktailán viszonozva, este, azért én ő excellenciájának őszinte hálával tartozom, de hálával tartozom neki mindannyian azoz államférfiúi és kormányférfiúi gondoskodásáért is, a melyet működése ideje alatt kifejtett. Én ő excellenciájának irántam tanúsított jóindulatát viszonozva, azt kívánom, hogy excellenciájának minden esetre a haza javára irányzott célelzáti és intenziói, az ország összes népességének boldogulására sikerüljenek, Isten éllesse és adjon erőt ő excellenciájának, hogy nemes intenzióit végrehajthassa a haza javára! Ister éltesse a kormányt és a hazát! (Élénk helyeslés.)

Kevészel tíz óra után a miniszter a közönséges zajos eljenzésként közt tovább utazott Gyulafehérvárra.

Gyulafehérvár, jul. 24.

Hieronymi belügyminiszter ejjeli fél két órakor érkezett ide. Az állomáson a szokatlan idő daczára nagy közönség várt, mely lelkes eljenzésű fogadta. Ott volt Zeyk Dániel főispán, Csató János alispán, Mohay Sándor úr. képviselő stb. Novák Ferenc polgármester üdvözöl szavaira a miniszter megköszönve a fogadtatást, a Hungária szállodába hajtatott, hol diszes lakást rendeztek be számára, mely előtt katonai díszőrség áll.

A város ünnepi díszit öltött. Délelött feltézenegyor kezdődött a küldöttségek fogadása a Hungaria dísztermében. A küldöttségek sorát Lohmard Ferenc erdélyi róm. kath. püspök vezetésével a katolikus főpapsg kezdete meg. Az ág. ev. püspök üdvözöl beszédében kerált minden politikai vonatkozást, hasonlóképen a miniszter is. A ev. ref. és luth. egyház dr. Elek Viktor ref. lelkes vezetésével alatt tiszteletet. A zsidó hitközség szónoka dr. Mayer Odón ügyvéd volt, kinek beszédére adott válaszában a miniszter örömmel vette tudomásul a vallási türelém azon szép példáját, hogy az erdélyi római katolikus püspökök vették föl annak idején pártfogásukba a hitközséget és tették lehetővé annak megalakítását. A miniszter örömet fejezte a fölött, hogy a zsidó vallásuk is oly lelkesen pártolják a kormány szabadelvű törekvésit. Kedves meglepetést okozott a miniszternek a mintegy száz tagból álló helygdeputáció. Mohay Sándor képviselő nevelt leánya, Kovács Margit kisasszony szép báborkoszort nyújtott át, a szallagon el fiallart: «Hieronymi Károlynak, a bátor és okos szó kimondójának, Gyulafehérvár hadias főispánjának. Majd Csató János főispán vezette a miniszter elé a megyei törvényhatóság, Nagy-Enyed és Abrudbánya városok küldöttségeit, kifejtve, hogy a közigazgatásnak feladata teendőt pontosan és mindenki szemben igazgatosan és jóakarattal teljesíteni, és fájdalmanak adott kifejezést, hogy utóbbi időben kénszerűl voltak a figyelmet oly mozzalmakra is fordítani, melyek nem az egységes háza fejlesztését célozták. Örömeinek és megnyugvásának adott kifejezést, hogy a miniszter a viszonyok személyes tanulmányozására határozta el magát. Hieronymi válaszában utalt arra, hogy a magyar államnak erős hatalmi eszközök állanak rendelkezésére, melyeket ott, hol szükséges, alkalmazni, meg pedig erélyvel alkalmazni kötelesség, de az erőhatalom kifejtésének mindíg erkölcsi alapon kell nyugodnia, mindíg és mindenki szemben egyenlő igazsággal kell érvényesülnie, nehogy nagyobb kárt, mint hasznót okozzon. E szempontból a közigazgatás fejlesztése és tökéletesítése szükséges és ő a közigazgatás központossága és az autonómia között ellentétet fennforogni nem lát, sőt ellenkezőleg mindig kereste és meg is találta meg pedig hosszú vonalon azon érintkezési pontokat, melyek e kettőt egyesítik, kiegyesítik. Ezután a régészeti egylet, végül pedig Gyulafehérvár város küldöttsége jelentkezett Novák Ferenc polgár-

Tudományos apróságok.

A hus hízójánja. — Melyik hus a legégszesebb. — A ház gyógyászta különleges uton. — Uj helyszovet. — Uj fém és vegyületek. — Vízforras a fában. Most, a rekkendő hőségű nyári napokban, midőn nem ritka eset, hogy a reggel vasárolt hus délre megromlik, miután a megszárszárban rendesen egy-két nap óta lelt marhák husát mérük, fokozottabb érdeklődéssel találkozhatik Dembo vegyzés és orosz udvari tanácsos amugy is rendkívül érdekes tanulmánya, melyben a tudós buvár beszámolt a hus égszesegetanáról tett kutatásai felől. Az orosz kormány ugyanis, miután a birodalom déli részén napirenden van a rossz hus kimerése, és sejtik, hogy ennek összefüggése van az ott most már rendszeresen minden évben fellépő kolera-járvánnyal, megbizta Dembot, hogy kutassa ki és tudományosan alapon állapítsa meg a megszárszárban kimerés husnak az ember egészségére való hatását, s mindazon körülményeket, melyek e kérdéssel összefüggésben állanak.

Dembo mindenekelőtt szükségesnek találta arra a körülményre irányítani figyelmét, hogy a marha husát közvetlenül a levágás után sohol sem szokták áruba bocsátani, mivel akkor még chetellenül kemény. E keménység a tapaszlat szerint 24 — 48 óra alatt szűnik meg s nagy melegekben ez a vesztelési idő okozza leginkább, hogy a hus kevésle a kimerés után, vagy már az alatt is megromlik. Sőt az is tapasztalati tény, hogy e tekintetben eddigelő az ellenőrző egészségügyi hatóságok nem tudták magukat mihez tartani, mert ugyanazon hófoku időjárás mellett, ugyanazon helyen és időben, egyformán egészséges két állat közül az egyiknek aránytalanul hamarabb romlott meg a husa, mint a másiké. Mik lehetnek mind ezeknek a tényeknek okai? Dembo abban a véleményben volt, hogy ez utóbbi nem annyira a helyi viszonyoktól, mint inkább attól függ, mi módon ölik meg a marhát és ezért, a különböző vádasi rendszeres tanulmányozása érdekében bejárta Svajczt, továbbá Német-, Francia- és Angolszázgot és kutatási

eredményéről a napokban tartott előadást a német közegészségügyi társulat ügésben. Közstudomás szerint legelőször Dembo hus az, mely a legtöbb izomanyagot (izom) az, a mit közönséges étkében husnak nevezünk) és a legkevesebb mennyiségű vizet meg vért tartalmazza. Szükséges továbbá, hogy a hus minél tovább hozzáférhetetlen legyen a rothadás különféle processzusainak. A két feltétel közül az utóbbi azonban természetesen folyományosa az előbbinek. Minél több vizet és vért tartalmaz a hus, annál könnyebben indul rothadásnak, miután a vér, a szervezetet alkotó szövetek e legitalalabbi, legkevesebb állandó és változatlanul csak az élő testben tud megmaradni. Alkalikus tartalma nagy fokban képesíti arra, hogy tenyészhelye legyen a rothadás gombáinak. Minél teljesebben távozik el tehát a vér a testből, annál jobb minőségű husat kapunk. Dembo pedig — miután megismerkedett a különböző marhavágási módokkal — úgy találta, hogy a vér legelőkeltesebben akkor távozik el, ha a megszárszárnyakmetszés öli meg a barmot. Ennek kiderítéséhez a kiváló tudós kísérletek után jutott el. Két egyforma súlyú házinyulat vett és az egyiket metszéssel, a másikat elkábítás után alkalmazott szurással ölte meg. A kiömlő vér-mennyiség megmérve, úgy találta, hogy az előbbi módra megölt nyuliból 80 g. vér, az elkábított és agyonvágott állatból 30 g. vér folyt ki, midőn pedig az elkábított és a metszést egybetekete alkalmazta, a kifolyt vér-mennyiség 50 g. önt nyomott, az elkábítás tehát gátolag hatott a vér eltávozására. Kiterjesztette továbbá Dembo vizsgálatait a hus rothadásának egyéb körülményeire is. Az állat leölése után közvetlenül főzött hus keménységét az izmok göröcs állapota okozza, mely azáltal jön létre, hogy a leöltés után az izomban tejsav képződik, a mi az izom folyékony alkotórészét megalvasítja, ilyenformán a hus erősebb összezsugúzott nyer és a rothadásnak ellent képes állani. Hovavább azonban ammoniak képződni, és ez véget vet a merevségnek. Legjobb ölési módszer tehát az, mely után a merevség leggyorsab-

mán, hogy — amint hinni lehetne — a bőr likacsain át behatolnak a szervezetre, hanem az idegek közvetítése jászik útj meg szerepet. Az alkaloid természetű vegyék izgatolag hatnak a periférius idegek végkézőleikre, az így befolyásolt ideg pedig befolyásolja a testben végbemenő kémiai folyamatokat, a test hőmérsékletének ezen forrását, s ezek szabályozásával szabályozva lesz a test hőmérséklete is. Meg előntetlen dolog, hogy sikerül-e valaha a szövőiparban alkalmazni a pókháló, a kapzsi és találékony emberi esz azonban addig is felfedezett egy új forrást, mely szöveteket szolgáltató. A Közép-tengerben rengeteg mennyiségű kagyló él és e kagylók számos fajja úgy erősíti magát valamely sziklához, hogy a saját nedveiből fonalakat választ ki, melyeket odatapszt egy éles sziklaszálhoz és azon lóg. Ezek a kagyló-fonalak legelőször fájnal nagyon kicsinyek, vannak azonban bizonyos fajtájú nagy puhányok, melyek oly hosszú fonalakat választanak ki, hogy azok teljesen alkalmazkák gyári munkára. Ezt a kagylófajt aknázzák ki legújabbban, úgy hogy összegyűjtik e fonalakat, melyek tulajdonosi 5—6 méternyire rejtnek a tenger szine alatt, szappanos vízzel ki-mossák, a durvább szálakat kifűslik, két-három fonalat egyggyé fonnak, ezt citromos vízbe beáztatják, megpulhítják és végül pompás, aranyos barna színbe jászó fonalat nyernek, melyet mindenféle gyári szövésnél fel lehet használni. Finomságra vetelekdi a selyemmel, természetesen szine utánozhatlan szép, előállítás költsége, különösen oly vidéken, a hol ez a kagyló nagyobb mennyiségben fordul elő, sokkal olcsóbb, mint a selyem és ilyenformán el lehetünk reá készülv, hogy a hőlgyek amugy is gazdag toltette-katalógusa nem-sokára kagyló-selyem ruhákkal nyer kibővitést. Ez új szövet mellett a mult hét még egy új fémét is hozott. A nagyhírű párisi vegyzés, Moisson Henri, ki különösen az elektromosságnak a kémiai alakulásoknál jászólt szerepét tanulmányozza, állította elő és tartott róla felolvasást a francia Akadémiaiban. Nagymennyiségű chromon elektromos áramot vezetve át két, széntartalmu,

teljesen kristályos testet állított elő. A midőn pedig a chromhoz calcium dioxydot adott, a villamos áram keresztülvételese folytán oly test keletkezett, mely teljesen ment volt a széntől, fehérebb volt a vasnál, és ez által Moissonnak sikerült az, a mit előtte annyian kísérletek meg eredménytelenül. A chrom ugyanis régebben ósmert elem, azt is tudtuk róla, hogy fém, mindazáltal szilárd fém állapötában meg eddig nem ósmerték; ily állapotba hozni Moissonnak sikerült mert először. Rendkívül érdekes és becses tulajdonsága nemes anyag lesz ez; talán az ezüst értékét és alkalmazhatóságát is felül fogja múlni, most a mint jellemik, sem a savak, sem az alkáliák meg nem támadják, tehát semmiféle rozsdát nem kap, sőt még az aranyat cukorként feloldó kárlírvíz sem hat rá. Különösen nagy jelentősége lesz ez új fémnek azért, hogy egyéb fémekhez lehet keverni, melyek jó tulajdonságait nagyban képes fokozni. Így az aczéllhoz keverve, rendkívül keménységet ad neki, valamint nagyban fokozza a réz és az alumínium szívósságát is, a mellett, hogy a fémek kovácsolhatóságát nem csökkenti a legkevesebb. Ugyancsak a francia akadémiában volt e héten egy másik nagyon érdekes felolvasás, mely a francia Kongó-állam növényvilágának egy képviselő mutatta be. Egy 20—25 méternyi magasra megnövő fa ez, a mmsuzna, mely arról nevezetes, hogy a talajból nagy mennyiségű vizet szív magába és ezt a vizet 40 centiméter átmérőjű öblökben gyűjti össze magában. A szomszagtól eltilkadt utasok valóságos forrást találnak egy ily fában, melynek vagy ágat török vagy lukvat vágna-k bele és az így keletkezett sebhelyt az folytatják ki a vizet. Ez a víz egy-egy fánál 14—16 liter is kitez és eltekinve kissé sárgás színtől meg a rendesnél nagyobb sótartalmától, semmiben sem különbözik a rendes víztől és e kutak nélküli pusztaságokon valóságos áldás számba melhetnek. Legérdekesebb, hogy e fának eme csodás tulajdonságát valószínűleg évezredek óta igen jól ismerik az ottlakó — majmok, melyek rendszeresen tördelik az ágait és rájárnak inni. Dr. B. Ernő.

Odol

feltétlenül és minden kétség nélkül jobb, mint bármely eddig ismert száj- és fogtisztító szer. A ki száját és fogait naponként az odolla rendszeresen tisztogatja, biztosan megóvja fogait az odvasodástól. Egy eredeti fecskendő flacon (mely több hónapig elegendő) 1 forint o. é. Kapható minden jobb szakbeli üzletheben.

Odol feltétlenül és minden kétség nélkül jobb, mint bármely eddig ismert száj- és fogtisztító szer. A ki száját és fogait naponként az odolla rendszeresen tisztogatja, biztosan megóvja fogait az odvasodástól. Egy eredeti fecskendő flacon (mely több hónapig elegendő) 1 forint o. é. Kapható minden jobb szakbeli üzletheben.

Odol feltétlenül és minden kétség nélkül jobb, mint bármely eddig ismert száj- és fogtisztító szer. A ki száját és fogait naponként az odolla rendszeresen tisztogatja, biztosan megóvja fogait az odvasodástól. Egy eredeti fecskendő flacon (mely több hónapig elegendő) 1 forint o. é. Kapható minden jobb szakbeli üzletheben.

Odol feltétlenül és minden kétség nélkül jobb, mint bármely eddig ismert száj- és fogtisztító szer. A ki száját és fogait naponként az odolla rendszeresen tisztogatja, biztosan megóvja fogait az odvasodástól. Egy eredeti fecskendő flacon (mely több hónapig elegendő) 1 forint o. é. Kapható minden jobb szakbeli üzletheben.

Odol feltétlenül és minden kétség nélkül jobb, mint bármely eddig ismert száj- és fogtisztító szer. A ki száját és fogait naponként az odolla rendszeresen tisztogatja, biztosan megóvja fogait az odvasodástól. Egy eredeti fecskendő flacon (mely több hónapig elegendő) 1 forint o. é. Kapható minden jobb szakbeli üzletheben.

Odol feltétlenül és minden kétség nélkül jobb, mint bármely eddig ismert száj- és fogtisztító szer. A ki száját és fogait naponként az odolla rendszeresen tisztogatja, biztosan megóvja fogait az odvasodástól. Egy eredeti fecskendő flacon (mely több hónapig elegendő) 1 forint o. é. Kapható minden jobb szakbeli üzletheben.

ország és Budapest.

Petervár, július 24. munkatársi érdekes...

A miniszterelnök és az igazságügyminiszter tiltakoznak a fölfüggesztés ellen.

A 3-ik cikket ezután egész terjedelmében elfogadják, mire a ház 304 szavazattal 123 ellenében elfogadta a tegnapi fűgöben hagyott 2-dik cikket.

A delütni ülésben két benyújtott módosítvány elvetése után a 4-dik cikk körül folyik a harcz.

Rouanet pótszakaszt indítványoz, mely szerint az, a ki valótlan denunciació által egy ember elfogását okozza, az előbbi szakasz szerint büntetendő.

Rouanet Schmelzov Fanny esetére emlékeztet. Meghatározta a borzasztó dráma volt ez — ugymond — melytől valamennyi lap köztölt.

Mindannyiunk lealázva érezhettük magunkat, hogy napjainkban Franciaországban egy fiatal ártatlan leányt gyermekgyilkossággal vádoltak.

Rouanet azt hiszi, hogy ezt kiáltják feljé: Assez! (éleg), mire hevesen felkiált: Mit, elég? Elég volt az ilyen procedúra.

Denoir: Nem azt mondják, hogy assezt, hanem gaezt (fűgözzön).

Rouanet: Legyenek nyugodtak, nem mondom illetlenséget. Nem sok hiba volt, hogy azt a fiatal leányt el nem itélték. Elégtelt nem adtak neki.

Guérin igazságügyminiszter: Hogy a fiatal helyi kártérítési perét elvezette, onnan van, mert nem tudta a törvénynek megfelelően bizonyítani, hogy rágalmazást követett el ellene.

Rouanet: Az a felelet azt bizonyítja, hogy ha a személyes szabadságot megsértik, formahibák miatt elítéltek nem adnak. A mi törvényhozásmunka oly nehézkes, hogy a bíróság áldozata formahibák nem kaphat elégtelt.

A jelen törvény megszavazása esetén valódi vádolás örület fog kitörni. Ezért már most kellene óvintézkedéseket felvenni a törvénybe a denunciació ellen.

Rouanet indítványát a képviselőház elveti. Ezután az 5. szakaszra térnek át.

Ebben a szerelven vitában minden szakaszról általános vitát és minden szó felett részletes vitát tartanak.

Dejaron az anarkhikus bűntényeket sokkal kevésbé veszélyeseknek tartja, mint a bourgeoisie bűntényeit. Az anarkhiának eddig tizenöt áldozata volt, a bourgeoisie áldozatai évente több százezer számoltanak.

Mit tettek önök eddig a nyomor enyhítésére? Azokat a javaslatokat, melyeket mi tettünk a nyomor leküzdésére, önök elvetették. Mi a védeni fogjuk szabadságainkat és a mostani bourgeoisie-közársaság helyett meg fogjuk alakítani a szocialis közársaságot.

Denochau: Azt se tudhatjuk meg a kormánytól, hogy kiket ért éanarkhiák alatt. Önök azt mondják, hogy anarkhista, hol mi szerencsétlenekről beszélünk.

Gróf Ferny: Mi azt mondják, hogy gyilkosok. Denochau azt az érdekes kérdést kezdi fejtegetni, hogy mi történik, ha francia lapok külföldi anarkhisták perét teszik közé, vagy hogy a külföldi lapok áldozói-e, ha francia törvényszéki tárgyalásokat reprodukálnak.

A miniszter azt fogja mondani, hogy Franciaországban nem értenek idegen nyelveket. (Derültség). A határon lefogják-e majd, mint egy bizonyos országban? Olvassam-e fel azt a pohárköszöntést, melyet a belga helygyminiszter az antwerpeni kongresszuson a sajátóra mondott?

Dapny miniszterelnök mosolyogva: En is többször itam már a saját felvirágzására.

Denochau: A belga miniszter ezt mondta a sajtólor: A sajtó a gondolatok hordozója. Minden kulturális haladás a sajtónak köszönhető. Mindenkinek kell a sajtó hangjára hallgatni, ha nem akar elveszni!

Guérin igazságügyminiszter: Azt a sajtót, mely a gondolatok hordozója, nem jut eszünkbe üldözni. Mi csak a bűntények hordozóját akarjuk sújtani. Az idegen lapok, azok persze ki fognak siklani a törvény alól. A mit tehetünk...

Göblt: Önök nem tesznek semmitse! (Felkiáltások jobbról: Hát mit tett ön?)

Guérin: Külföldi tárgyalásokról való tudósítások nekem kevésbé veszélyesök tünnek fel, mert az alapjukat képező tények kevesebbet igazolnak. Külföldi lapoknál természetesen nem sújtjuk a szerzőket és kiadókat, hanem majd az elárúnsítókat büntetjük. (Zaj.)

Millerand: Ez lehetetlen.

azok, akik csökben. Borzalom! mozdulatlan maradt ölelése alatt; egy fejlen holttestet dédelgetett.

Érezte, hogy megőrül... Az egész éj a rettenetes látományokkal telt el. Viradatok fölébredt; fölött ágában, sápadtan, ösztörve a faradságtól; egy nyugtalan pillantást vetett maga körül; fölismerte a szobáját.

Kézét végig huzta a homlokán és a szeméin; mintegy az éj gondolatait és káprázatait akarta elűzni. Lassankint visszanyerte a valóság érzését.

Észbe jutottak az est eseményei; találkozás Batz Jamossal, följelentése Saint-Justnél. Ez a borzasztó álom, mely elérítette, jóvendős volt? Mit eszelekedett? Hát gyilkosa lett annak, a kit mindennek dacára, még mindig szeretett?

Ringrott ágyából. Vágyott mielőbb megúlni a történetek.

A nappal világságával öntudata is visszért. Most már szánót adott magának az eseményekről. Megértette, hogy jelenhet meg ilyen halványan ilyen lázas állapotban a közbiztonsági bizottság előtt.

Fürdőt rendelt magának és moló vágygally merült a vízbe. Ugy tetszett neki, mintha mindazt a sok vért kellene magáról lemossnia, melylyel iszonyú álma közben érezte magát bemocskolva.

A fürdő enyhítette heves lázat. Kevésbé igazoltan jött ki a vízből. Megnézte magát; arca ósztatú volt. Pirostól után nyúlt és azzal színezte ki vonását. Végre megszűnt ijesztő lenni. Elmehett a Tuileriakba.

A bizottság tagjai egész éjjel ülészeket. Hoztak maguknak ételt és italt s a zold posztóval leterített nagy asztalon tányérok, poharak és üvegek voltak szerteszét az irományok körül.

A munka azonban még e rögtönzött lakoma közben sem pihent, a legkomolyabb elhatározások történtek. Rendelettek adtak ki a hadseregnek, intézkedtek az élemezés tárgyában, rendszabályokat állapítottak meg a gyanusok ellen, ezek az emberek, a kik azért tették le kezükből a villát, hogy tollat véve föl, alásírják, még pedig a leg-többször néman, az eléjök tett okmányokat.

Hajnal felé a legtöbb közöttük hazament, hogy pihenjenek keveset, mielőtt megkezdik az újabb nap faradalmait.

Saint-Just azonban, a ki boszus volt a fogadtatás miatt, melyben a Sainte Amaranthe hölgyeknél részesült, ott maradt. Várta a híreket Charonneból; kíváncsi volt tudni, hogy sikerült-e a megtelepedés, és hogy végre, meg-e tudták fogni azt az embert, a kiról tudta, hogy barátja annak

azok, akik csökben. Borzalom! mozdulatlan maradt ölelése alatt; egy fejlen holttestet dédelgetett.

Érezte, hogy megőrül... Az egész éj a rettenetes látományokkal telt el. Viradatok fölébredt; fölött ágában, sápadtan, ösztörve a faradságtól; egy nyugtalan pillantást vetett maga körül; fölismerte a szobáját.

Kézét végig huzta a homlokán és a szeméin; mintegy az éj gondolatait és káprázatait akarta elűzni. Lassankint visszanyerte a valóság érzését.

Észbe jutottak az est eseményei; találkozás Batz Jamossal, följelentése Saint-Justnél. Ez a borzasztó álom, mely elérítette, jóvendős volt? Mit eszelekedett? Hát gyilkosa lett annak, a kit mindennek dacára, még mindig szeretett?

Ringrott ágyából. Vágyott mielőbb megúlni a történetek.

A nappal világságával öntudata is visszért. Most már szánót adott magának az eseményekről. Megértette, hogy jelenhet meg ilyen halványan ilyen lázas állapotban a közbiztonsági bizottság előtt.

Fürdőt rendelt magának és moló vágygally merült a vízbe. Ugy tetszett neki, mintha mindazt a sok vért kellene magáról lemossnia, melylyel iszonyú álma közben érezte magát bemocskolva.

A fürdő enyhítette heves lázat. Kevésbé igazoltan jött ki a vízből. Megnézte magát; arca ósztatú volt. Pirostól után nyúlt és azzal színezte ki vonását. Végre megszűnt ijesztő lenni. Elmehett a Tuileriakba.

A bizottság tagjai egész éjjel ülészeket. Hoztak maguknak ételt és italt s a zold posztóval leterített nagy asztalon tányérok, poharak és üvegek voltak szerteszét az irományok körül.

A munka azonban még e rögtönzött lakoma közben sem pihent, a legkomolyabb elhatározások történtek. Rendelettek adtak ki a hadseregnek, intézkedtek az élemezés tárgyában, rendszabályokat állapítottak meg a gyanusok ellen, ezek az emberek, a kik azért tették le kezükből a villát, hogy tollat véve föl, alásírják, még pedig a leg-többször néman, az eléjök tett okmányokat.

Hajnal felé a legtöbb közöttük hazament, hogy pihenjenek keveset, mielőtt megkezdik az újabb nap faradalmait.

Saint-Just azonban, a ki boszus volt a fogadtatás miatt, melyben a Sainte Amaranthe hölgyeknél részesült, ott maradt. Várta a híreket Charonneból; kíváncsi volt tudni, hogy sikerült-e a megtelepedés, és hogy végre, meg-e tudták fogni azt az embert, a kiról tudta, hogy barátja annak

azok, akik csökben. Borzalom! mozdulatlan maradt ölelése alatt; egy fejlen holttestet dédelgetett.

Érezte, hogy megőrül... Az egész éj a rettenetes látományokkal telt el. Viradatok fölébredt; fölött ágában, sápadtan, ösztörve a faradságtól; egy nyugtalan pillantást vetett maga körül; fölismerte a szobáját.

Kézét végig huzta a homlokán és a szeméin; mintegy az éj gondolatait és káprázatait akarta elűzni. Lassankint visszanyerte a valóság érzését.

Észbe jutottak az est eseményei; találkozás Batz Jamossal, följelentése Saint-Justnél. Ez a borzasztó álom, mely elérítette, jóvendős volt? Mit eszelekedett? Hát gyilkosa lett annak, a kit mindennek dacára, még mindig szeretett?

Ringrott ágyából. Vágyott mielőbb megúlni a történetek.

A nappal világságával öntudata is visszért. Most már szánót adott magának az eseményekről. Megértette, hogy jelenhet meg ilyen halványan ilyen lázas állapotban a közbiztonsági bizottság előtt.

Fürdőt rendelt magának és moló vágygally merült a vízbe. Ugy tetszett neki, mintha mindazt a sok vért kellene magáról lemossnia, melylyel iszonyú álma közben érezte magát bemocskolva.

A fürdő enyhítette heves lázat. Kevésbé igazoltan jött ki a vízből. Megnézte magát; arca ósztatú volt. Pirostól után nyúlt és azzal színezte ki vonását. Végre megszűnt ijesztő lenni. Elmehett a Tuileriakba.

A bizottság tagjai egész éjjel ülészeket. Hoztak maguknak ételt és italt s a zold posztóval leterített nagy asztalon tányérok, poharak és üvegek voltak szerteszét az irományok körül.

A munka azonban még e rögtönzött lakoma közben sem pihent, a legkomolyabb elhatározások történtek. Rendelettek adtak ki a hadseregnek, intézkedtek az élemezés tárgyában, rendszabályokat állapítottak meg a gyanusok ellen, ezek az emberek, a kik azért tették le kezükből a villát, hogy tollat véve föl, alásírják, még pedig a leg-többször néman, az eléjök tett okmányokat.

Hajnal felé a legtöbb közöttük hazament, hogy pihenjenek keveset, mielőtt megkezdik az újabb nap faradalmait.

Saint-Just azonban, a ki boszus volt a fogadtatás miatt, melyben a Sainte Amaranthe hölgyeknél részesült, ott maradt. Várta a híreket Charonneból; kíváncsi volt tudni, hogy sikerült-e a megtelepedés, és hogy végre, meg-e tudták fogni azt az embert, a kiról tudta, hogy barátja annak

azok, akik csökben. Borzalom! mozdulatlan maradt ölelése alatt; egy fejlen holttestet dédelgetett.

Érezte, hogy megőrül... Az egész éj a rettenetes látományokkal telt el. Viradatok fölébredt; fölött ágában, sápadtan, ösztörve a faradságtól; egy nyugtalan pillantást vetett maga körül; fölismerte a szobáját.

Kézét végig huzta a homlokán és a szeméin; mintegy az éj gondolatait és káprázatait akarta elűzni. Lassankint visszanyerte a valóság érzését.

Észbe jutottak az est eseményei; találkozás Batz Jamossal, följelentése Saint-Justnél. Ez a borzasztó álom, mely elérítette, jóvendős volt? Mit eszelekedett? Hát gyilkosa lett annak, a kit mindennek dacára, még mindig szeretett?

Ringrott ágyából. Vágyott mielőbb megúlni a történetek.

A nappal világságával öntudata is visszért. Most már szánót adott magának az eseményekről. Megértette, hogy jelenhet meg ilyen halványan ilyen lázas állapotban a közbiztonsági bizottság előtt.

Fürdőt rendelt magának és moló vágygally merült a vízbe. Ugy tetszett neki, mintha mindazt a sok vért kellene magáról lemossnia, melylyel iszonyú álma közben érezte magát bemocskolva.

A fürdő enyhítette heves lázat. Kevésbé igazoltan jött ki a vízből. Megnézte magát; arca ósztatú volt. Pirostól után nyúlt és azzal színezte ki vonását. Végre megszűnt ijesztő lenni. Elmehett a Tuileriakba.

A bizottság tagjai egész éjjel ülészeket. Hoztak maguknak ételt és italt s a zold posztóval leterített nagy asztalon tányérok, poharak és üvegek voltak szerteszét az irományok körül.

A munka azonban még e rögtönzött lakoma közben sem pihent, a legkomolyabb elhatározások történtek. Rendelettek adtak ki a hadseregnek, intézkedtek az élemezés tárgyában, rendszabályokat állapítottak meg a gyanusok ellen, ezek az emberek, a kik azért tették le kezükből a villát, hogy tollat véve föl, alásírják, még pedig a leg-többször néman, az eléjök tett okmányokat.

Hajnal felé a legtöbb közöttük hazament, hogy pihenjenek keveset, mielőtt megkezdik az újabb nap faradalmait.

Saint-Just azonban, a ki boszus volt a fogadtatás miatt, melyben a Sainte Amaranthe hölgyeknél részesült, ott maradt. Várta a híreket Charonneból; kíváncsi volt tudni, hogy sikerült-e a megtelepedés, és hogy végre, meg-e tudták fogni azt az embert, a kiról tudta, hogy barátja annak

azok, akik csökben. Borzalom! mozdulatlan maradt ölelése alatt; egy fejlen holttestet dédelgetett.

Érezte, hogy megőrül... Az egész éj a rettenetes látományokkal telt el. Viradatok fölébredt; fölött ágában, sápadtan, ösztörve a faradságtól; egy nyugtalan pillantást vetett maga körül; fölismerte a szobáját.

Kézét végig huzta a homlokán és a szeméin; mintegy az éj gondolatait és káprázatait akarta elűzni. Lassankint visszanyerte a valóság érzését.

Észbe jutottak az est eseményei; találkozás Batz Jamossal, följelentése Saint-Justnél. Ez a borzasztó álom, mely elérítette, jóvendős volt? Mit eszelekedett? Hát gyilkosa lett annak, a kit mindennek dacára, még mindig szeretett?

Ringrott ágyából. Vágyott mielőbb megúlni a történetek.

A nappal világságával öntudata is visszért. Most már szánót adott magának az eseményekről. Megértette, hogy jelenhet meg ilyen halványan ilyen lázas állapotban a közbiztonsági bizottság előtt.

Fürdőt rendelt magának és moló vágygally merült a vízbe. Ugy tetszett neki, mintha mindazt a sok vért kellene magáról lemossnia, melylyel iszonyú álma közben érezte magát bemocskolva.

A fürdő enyhítette heves lázat. Kevésbé igazoltan jött ki a vízből. Megnézte magát; arca ósztatú volt. Pirostól után nyúlt és azzal színezte ki vonását. Végre megszűnt ijesztő lenni. Elmehett a Tuileriakba.

A bizottság tagjai egész éjjel ülészeket. Hoztak maguknak ételt és italt s a zold posztóval leterített nagy asztalon tányérok, poharak és üvegek voltak szerteszét az irományok körül.

A munka azonban még e rögtönzött lakoma közben sem pihent, a legkomolyabb elhatározások történtek. Rendelettek adtak ki a hadseregnek, intézkedtek az élemezés tárgyában, rendszabályokat állapítottak meg a gyanusok ellen, ezek az emberek, a kik azért tették le kezükből a villát, hogy tollat véve föl, alásírják, még pedig a leg-többször néman, az eléjök tett okmányokat.

Hajnal felé a legtöbb közöttük hazament, hogy pihenjenek keveset, mielőtt megkezdik az újabb nap faradalmait.

Saint-Just azonban, a ki boszus volt a fogadtatás miatt, melyben a Sainte Amaranthe hölgyeknél részesült, ott maradt. Várta a híreket Charonneból; kíváncsi volt tudni, hogy sikerült-e a megtelepedés, és hogy végre, meg-e tudták fogni azt az embert, a kiról tudta, hogy barátja annak

azok, akik csökben. Borzalom! mozdulatlan maradt ölelése alatt; egy fejlen holttestet dédelgetett.

Érezte, hogy megőrül... Az egész éj a rettenetes látományokkal telt el. Viradatok fölébredt; fölött ágában, sápadtan, ösztörve a faradságtól; egy nyugtalan pillantást vetett maga körül; fölismerte a szobáját.

Kézét végig huzta a homlokán és a szeméin; mintegy az éj gondolatait és káprázatait akarta elűzni. Lassankint visszanyerte a valóság érzését.

Észbe jutottak az est eseményei; találkozás Batz Jamossal, följelentése Saint-Justnél. Ez a borzasztó álom, mely elérítette, jóvendős volt? Mit eszelekedett? Hát gyilkosa lett annak, a kit mindennek dacára, még mindig szeretett?

Ringrott ágyából. Vágyott mielőbb megúlni a történetek.

A nappal világságával öntudata is visszért. Most már szánót adott magának az eseményekről. Megértette, hogy jelenhet meg ilyen halványan ilyen lázas állapotban a közbiztonsági bizottság előtt.

Fürdőt rendelt magának és moló vágygally merült a vízbe. Ugy tetszett neki, mintha mindazt a sok vért kellene magáról lemossnia, melylyel iszonyú álma közben érezte magát bemocskolva.

A fürdő enyhítette heves lázat. Kevésbé igazoltan jött ki a vízből. Megnézte magát; arca ósztatú volt. Pirostól után nyúlt és azzal színezte ki vonását. Végre megszűnt ijesztő lenni. Elmehett a Tuileriakba.

A bizottság tagjai egész éjjel ülészeket. Hoztak maguknak ételt és italt s a zold posztóval leterített nagy asztalon tányérok, poharak és üvegek voltak szerteszét az irományok körül.

A munka azonban még e rögtönzött lakoma közben sem pihent, a legkomolyabb elhatározások történtek. Rendelettek adtak ki a hadseregnek, intézkedtek az élemezés tárgyában, rendszabályokat állapítottak meg a gyanusok ellen, ezek az emberek, a kik azért tették le kezükből a villát, hogy tollat véve föl, alásírják, még pedig a leg-többször néman, az eléjök tett okmányokat.

Hajnal felé a legtöbb közöttük hazament, hogy pihenjenek keveset, mielőtt megkezdik az újabb nap faradalmait.

Saint-Just azonban, a ki boszus volt a fogadtatás miatt, melyben a Sainte Amaranthe hölgyeknél részesült, ott maradt. Várta a híreket Charonneból; kíváncsi volt tudni, hogy sikerült-e a megtelepedés, és hogy végre, meg-e tudták fogni azt az embert, a kiról tudta, hogy barátja annak

azok, akik csökben. Borzalom! mozdulatlan maradt ölelése alatt; egy fejlen holttestet dédelgetett.

Érezte, hogy megőrül... Az egész éj a rettenetes látományokkal telt el. Viradatok fölébredt; fölött ágában, sápadtan, ösztörve a faradságtól; egy nyugtalan pillantást vetett maga körül; fölismerte a szobáját.

Kézét végig huzta a homlokán és a szeméin; mintegy az éj gondolatait és káprázatait akarta elűzni. Lassankint visszanyerte a valóság érzését.

Észbe jutottak az est eseményei; találkozás Batz Jamossal, följelentése Saint-Justnél. Ez a borzasztó álom, mely elérítette, jóvendős volt? Mit eszelekedett? Hát gyilkosa lett annak, a kit mindennek dacára, még mindig szeretett?

Ringrott ágyából. Vágyott mielőbb megúlni a történetek.

A nappal világságával öntudata is visszért. Most már szánót adott magának az eseményekről. Megértette, hogy jelenhet meg ilyen halványan ilyen lázas állapotban a közbiztonsági bizottság előtt.

Fürdőt rendelt magának és moló vágygally merült a vízbe. Ugy tetszett neki, mintha mindazt a sok vért kellene magáról lemossnia, melylyel iszonyú álma közben érezte magát bemocskolva.

A fürdő enyhítette heves lázat. Kevésbé igazoltan jött ki a vízből. Megnézte magát; arca ósztatú volt. Pirostól után nyúlt és azzal színezte ki vonását. Végre megszűnt ijesztő lenni. Elmehett a Tuileriakba.

A bizottság tagjai egész éjjel ülészeket. Hoztak maguknak ételt és italt s a zold posztóval leterített nagy asztalon tányérok, poharak és üvegek voltak szerteszét az irományok körül.

A munka azonban még e rögtönzött lakoma közben sem pihent, a legkomolyabb elhatározások történtek. Rendelettek adtak ki a hadseregnek, intézkedtek az élemezés tárgyában, rendszabályokat állapítottak meg a gyanusok ellen, ezek az emberek, a kik azért tették le kezükből a villát, hogy tollat véve föl, alásírják, még pedig a leg-többször néman, az eléjök tett okmányokat.

Hajnal felé a legtöbb közöttük hazament, hogy pihenjenek keveset, mielőtt megkezdik az újabb nap faradalmait.

Saint-Just azonban, a ki boszus volt a fogadtatás miatt, melyben a Sainte Amaranthe hölgyeknél részesült, ott maradt. Várta a híreket Charonneból; kíváncsi volt tudni, hogy sikerült-e a megtelepedés, és hogy végre, meg-e tudták fogni azt az embert, a kiról tudta, hogy barátja annak

azok, akik csökben. Borzalom! mozdulatlan maradt ölelése alatt; egy fejlen holttestet dédelgetett.

Érezte, hogy megőrül... Az egész éj a rettenetes látományokkal telt el. Viradatok fölébredt; fölött ágában, sápadtan, ösztörve a faradságtól; egy nyugtalan pillantást vetett maga körül; fölismerte a szobáját.

Kézét végig huzta a homlokán és a szeméin; mintegy az éj gondolatait és káprázatait akarta elűzni. Lassankint visszanyerte a valóság érzését.

Észbe jutottak az est eseményei; találkozás Batz Jamossal, följelentése Saint-Justnél. Ez a borzasztó álom, mely elérítette, jóvendős volt? Mit eszelekedett? Hát gyilkosa lett annak, a kit mindennek dacára, még mindig szeretett?

Ringrott ágyából. Vágyott mielőbb megúlni a történetek.

A nappal világságával öntudata is visszért. Most már szánót adott magának az eseményekről. Megértette, hogy jelenhet meg ilyen halványan ilyen lázas állapotban a közbiztonsági bizottság előtt.

Fürdőt rendelt magának és moló vágygally merült a vízbe. Ugy tetszett neki, mintha mindazt a sok vért kellene magáról lemossnia, melylyel iszonyú álma közben érezte magát bemocskolva.

A fürdő enyhítette heves lázat. Kevésbé igazoltan jött ki a vízből. Megnézte magát; arca ósztatú volt. Pirostól után nyúlt és azzal színezte ki vonását. Végre megszűnt ijesztő lenni. Elmehett a Tuileriakba.

A bizottság tagjai egész éjjel ülészeket. Hoztak maguknak ételt és italt s a zold posztóval leterített nagy asztalon tányérok, poharak és üvegek voltak szerteszét az irományok körül.

A munka azonban még e rögtönzött lakoma közben sem pihent, a legkomolyabb elhatározások történtek. Rendelettek adtak ki a hadseregnek, intézkedtek az élemezés tárgyában, rendszabályokat állapítottak meg a gyanusok ellen, ezek az emberek, a kik azért tették le kezükből a villát, hogy tollat véve föl, alásírják, még pedig a leg-többször néman, az eléjök tett okmányokat.

Hajnal felé a legtöbb közöttük hazament, hogy pihenjenek keveset, mielőtt megkezdik az újabb nap faradalmait.

Saint-Just azonban, a ki boszus volt a fogadtatás miatt, melyben a Sainte Amaranthe hölgyeknél részesült, ott maradt. Várta a híreket Charonneból; kíváncsi volt tudni, hogy sikerült-e a megtelepedés, és hogy végre, meg-e tudták fogni azt az embert, a kiról tudta, hogy barátja annak

azok, akik csökben. Borzalom! mozdulatlan maradt ölelése alatt; egy fejlen holttestet dédelgetett.

Érezte, hogy megőrül... Az egész éj a rettenetes látományokkal telt el. Viradatok fölébredt; fölött ágában, sápadtan, ösztörve a faradságtól; egy nyugtalan pillantást vetett maga körül; fölismerte a szobáját.

Kézét végig huzta a homlokán és a szeméin; mintegy az éj gondolatait és káprázatait akarta elűzni. Lassankint visszanyerte a valóság érzését.

Észbe jutottak az est eseményei; találkozás Batz Jamossal, följelentése Saint-Justnél. Ez a borzasztó álom, mely elérítette, jóvendős volt? Mit eszelekedett? Hát gyilkosa lett annak, a kit mindennek dacára, még mindig szeretett?

Ringrott ágyából. Vágyott mielőbb megúlni a történetek.

A nappal világságával öntudata is visszért. Most már szánót adott magának az eseményekről. Megértette, hogy jelenhet meg ilyen halványan ilyen lázas állapotban a közbiztonsági bizottság előtt.

Fürdőt rendelt magának és moló vágygally merült a vízbe. Ugy tetszett neki, mintha mindazt a sok vért kellene magáról lemossnia, melylyel iszonyú álma közben érezte magát bemocskolva.

A fürdő enyhítette heves lázat. Kevésbé igazoltan jött ki a vízből. Megnézte magát; arca ósztatú volt. Pirostól után nyúlt és azzal színezte ki vonását. Végre megszűnt ijesztő lenni. Elmehett a Tuileriakba.

A bizottság tagjai egész éjjel ülészeket. Hoztak maguknak ételt és italt s a zold poszt

ICSARNOK.
 reptate ellen. A Te...
 ozzim román lap ellen
 ottani kir. ügyészség
 dégtét ügyannyi külön
 an arról értesít levele
 három vétség miatt
 Dreptate ellen össze-
 ran folyamathan.

uradalmi kastélyba.
 radalmi kastélyba és hó
 t követelt. A lettel-
 Tomán Sándor
 yében tegnapielőtt el-

csenyéri Ádám
 órszá kirándult a vá-
 ben nagyot mulatott
 felé tért, a vezetés
 el egy csapat földész-
 lyt kissé hangosan olya-
 tól, a mi Szentyeri meg-
 rította tehát a görbe
 a hangosan gondol-
 ertől borítva eszmélet-
 e miatt a budapesti
 valoson szendők em-
 börtöne itelte.

csenyéri Ádám
 kéztünk arról a rablis-
 te. Az ügyvédi kamara
 a memorandum-pörben
 a oszlopok tagja az
 mint ilyen nem valami
 arnak. Egy ízben meg-
 szesítésnek kérték a
 és pedig akkor, mikor
 oli odahoztak tagja-
 e. Akkoriban a háta-
 ügyvédi kamarában
 nyula egy másik ügy-
 lyt enyhe természetű
 nyiszák Corajant ut-
 egszre és az ügyészség
 zolatát szerezte be.

csenyéri Ádám
 t. Az utóbbi időkben
 alkalmából történt,
 lapról lezartott az ér-
 tepszalataltat egyik
 E miatt a nagyszene-
 elt cikket ir a tudó-
 Augustini Gusztáv
 hirta ki s a párbaj-
 nagyszene királyi
 amit a segédek ellen
 párbajsegédök közül
 apesi büntető bíróság
 rom párbeszédjé ka-
 el eljárás nem lehe-

ly rejtelmei.
 Paris, július 22.
 assági bűnper foggy
 zéke előtt lejártszóni,
 ti időre nyulnak visz-
 y jutórék két akara,
 nek törvényes házas-
 ront ugyan, de a ki-
 retlen munkás szerez-
 zony eredménye gya-
 non nevelt.

A közönség köréből.
MOLL SEIDLITZ POR
 felhalmozott házaször mindana gyomorhajóknak,
 melyekből a rossz emésztés és székrekedés szokott kelet-
 kezni. A gyógyszerárban Moll készítménye kéremű
 eredeti dobozokban 1 forintjával. 19243

Biztosítás
 nyereményből veszteség ellen!
 Di-jágyak a legkisebb házasokra!
 20110

„MERCUR” részv. társ. bank- és váltóüzlete
 WIEN, I. Wollzeile 10. Máriakáliflor. 74 B.

Irodahelyiségeinket július 25-én
V. József-tér 1. sz. (II. em.)
 alá helyeztük át.

GRUNWALD ÉS TÁRSAI.
 Orvostani dékani hivatal.
 1130. 890/4 szám.

Pályázat.
 A budapesti kir. magy. tud. egyetem gyógyszer-
 tani tanszéke mellett egy díjazott
gyakornoki állomás
 400 ft jutalomdíjjal folyó évi szeptember hó
 1-vel megüresedik.
 Felhívtnak a pályázni óhajtok, hogy a magyar
 államban érvényes orvosdoktori oklevéllel, nem-
 különben szakmiretekelt igazoló egyéb okmá-
 nyokkal felszerelt folyamódványaitok **folyó évi**
augusztus 1-étől 14-ig az orvostani tanár-
 tésztani dékani hivatalban nyújtsát be.
 Budapest, 1894. július 24-én.

Mihalkov's
 a. i. dékán.

„THE MUTUAL”
 new-yorkiélet biztosító-társaság.

A legnagyobb biztosítási szerződés, melyet a „Mutual” a t.
 közönségek ajánl, az

5%-os kötelezvény
 mely a biztosított család díjaztatás mellett feljogosítja
 hogy a kedvezményzetnek egy a biztosított összeg után
 20 éven át folyó,
évi 5%-ot tevő életjáradékot
 biztosít. 17185
 A tőke 20 év múlva szintén a kedvezményzetnek tulaj-
 donába megy át, míg ellenben, ha az utóbbi időközben eset-
 leg elhalálozna, úgy a tőke utólag azonnal kifizetetik.
 Közelebbi felvilágosításokkal és prospectusokkal szolgál a

Magyarországi vezérigazgatóság:
Budapest, IV., Bécsi-utca 5. szám.

TÁVIRATOK.

Prága, július 24. A rendőrség immár kinyo-
 mozta a *Nachoban* április-én előfordult bnnba-
 merítést tettesét. *Polz* György gyári munkás, ki
 szocialista üzemek miatt már büntetve is volt,
 és jelenleg is fogva van, a közigazgatási törvény-
 szeri vizsgálóbírójának beavallotta, hogy ő volt az,
 aki a gyár tulajdonosának, Mauthner Izsák szüle-
 tésnapja előestéjén a bombát annak háza előtt
 elvetelte.

Róma, július 24. A hivatalos lap közlése a pénzü-
 gyi intézkedésekre vonatkozó törvényt.
Velenze, július 24. *Abbas* khedive ma délután
 ideérkezett.

Róma, július 24. A Stefani-ügnökség jelenti
 Massauahoból: Tegnapról keltezett kassalai távirat
 szerint *Barvateri* a csapatok zömével visszatért
 Massauahba és e hó 27-én Alabadda akar eljutni.
 Kassalában erős helyőrség maradt vissza, mely
Szűzességgel, elegendő és löszrel kiellégítően el-
 van látva és megerősített állásban van.

Berlin, július 24. Hír szerint *Vilmos* császár az
 idén nyári napot tölteni Covesben. A császár augusztus
 5-én utazni Wilhelmshafenből Covesbe és
 augusztus 7-étől 10-ig marad ott.

Brüsszel, július 24. A haagi udvari körökben
 határozottan híre jár, hogy *Vilma* hollandiai
 királynő és *Károly* dán herceg, a dán trónörökös-
 pár második fia között házassági terv van készü-
 lőben. A herceg jelenleg a hollandiai udvar
 vendége.

Bromberg, július 24. (Az *Egyetértés* tu-
 dosítójának távirata.) A kolera miatt az
 utazgyakorlatokat nem fogják augusztus-
 ban a Visztulakerületben megtartani. (N.
 Fr. Pr.)

Belgrád, július 24. (Az *Egyetértés* távirata.)
Gyula Jován, a Pasies-minisztérium belügyminis-
 tere egy önálló radikális lapot fog alapítani, a
 mely különösen egy Balkán-szövetség érdekében
 működne.

Nis, július 24. (Az *Egyetértés* tudósító-
 jának távirata.) A király ma két óra hosz-
 szat tartó kállgatáson fogadta *Kolokosov*-
 a *Gagarin*-féle hajózási társaság igazgató-
 ját. Híre jár, hogy szerződés jött létre az
 iránt, hogy *Gagarin* ezer részvényt átvesz
 a szerb gőzhajózási társaságtól.

Pétervár, július 24. (Az *Egyetértés* tu-
 dosítójának távirata.) A lapok konstatálják,
 hogy az oroszok érdeklődése a szerb ví-
 sznyonok iránt szemlélődéssé meghidegült.
 Milán király abbéli kísérletének eredmé-
 nytelenségét, hogy előbbi hatalmát vissza-
 nyerje, az osztrák-magyar-orosz viszonyok
 javulásának tulajdonítja a lapok. (N.
 Fr. Pr.)

Pétervár, július 24. (Az *Egyetértés* tu-
 dosítójának távirata.) Az oreli városi hivatal
 kérelmére megengedte végre a kormányt,
 hogy *Turgenjev*nek emelendő nemzeti szob-
 rra gyűjtéseket rendezzenek. (N. Fr. Pr.)

Christiania, július 24. A király *megtagadta*
szenesítését a stortingh ama határozatának, a mely
 oly gyének megbüntetéséről intézkedik, a kik az
 alapörvény 75-ik szakasza alapján felszólítottak,
 hogy jelenjenek meg a stortingh előtt és vonakod-
 nak az előírt szabályoknak eleget tenni. A király
 megtagadta továbbá a szenesítését azoknak a mó-
 dósításoknak is, a melyeket a mostani adellingh
 és landthing a konzultásokra vonatkozó 1878.
 június 15-iki törvényen tett.

Szofia, július 24. *Nicolson* konstantinápolyi an-
 goll követési titkár angol követé Szofiaha nevez-
 tetett ki.

Kopenhága, július 24. Az orosz trónörökös é
 hó 26-án a „Sarkisslag” orosz császári yachtton
 ideérkezik.

Háboru Kina és Japán között.
Köln, július 24. A „Kölnische Zeitung” Lon-
 donból a következőket jelenti a Kina és Japán
 közt folytatott tárgyalásokról: Japán reformjavas-
 lalaira Kina ellenjavaslatokkal válaszolt, melyekre
 öt nap megfontolási időt engedélyezett, a mely
 határidő most folyt le. Japán a javaslatokat több
 részben elfogadhatónak találta és kettő kivétel-
 vel hozzájárult azokhoz. *Japán először is nem csak*
kereskedelmi tekintetben, hanem politikailag is egyen-
rangusított követelt Koreában Kínával; másodszor
 azt követelte, hogy a koreai király Kina közvet-
 tésével nélkül tárgyalhasson és szerződéseket kölhessen
 Japánnal.

London, július 24. Mint Tuhamukból a „Reuter-
 ügynökség”-nek tegnapi kelettel jelentik, a koreai
 kormány Khina tanácsait követve, visszavonta az
 ígéretet, melyet a japán kormánygyal szemben a
 belügyi reformra vonatkozólag tett. Az ellenséges-
 kedések kitörése a koreaiak és japánok közt Soeul-
 ben közvetlen küszöbön áll.

Shanghai, július 24. A Reuter-ügnökség je-
 senti: A tokiói angol ügyvivő az itteni konzult
 táviratban értesítette, hogy a japánok Shanghai
 a hadműveleti területen kívül senkinek tekintik.
 A szén ára Shanghaiban 40%-kal emelkedett.

London, július 24. A Reuter-ügnökség
 a következők közli Shanghaiból keddén

délután 5 óra 45 percnyi kelettel: Naga-
 sakiből érkezett távirat jelenti, hogy a
 koreai csapatok Soeulban a kínai residents
 által felzagyva, *megtámadták a japán hely-
 őrséget, de visszaverették.* Egy másik távirat
 jelenti, hogy *egy japán cirkáló hajó egy*
kínai szállítóhajót elsüllyesztett.

London, július 24. (Az *Egyetértés* tá-
 virata.) Egy Shanghaiból érkezett távirat
 határozottan állítja, hogy a *koreai kikötőket*
bombázzák a japán hadihajók.

Az anarkhisták ellen.
Páris, július 24. Még megerősítésre váró
 jelentés szerint Párisban 3 nihilistát és
Reclus Pált elfogták.

Páris, július 24. (Az *Egyetértés* távirata.)
 A legtöbb lap kedvezően fogadja, hogy
Caserio pótát augusztus 2-ára halasztották.
 Az is világos, hogy a szőnyegen levő törvé-
 nyt azért tárgyalják le még a jelen ülés-
 szak végén, hogy az anarkhista-reklámtól
 Caserio érdekében megpuhítsák. A lyoni
 esküdtzsek kétségkívül meg fogja tagadni a
 lapoknak az egész tárgyalás vagy legalább
 egy részének közlésétételeit.

Páris, július 24. (Az *Egyetértés* távirata.) Pol-
 Corr. A francia rendőrség összekötöttesbe lépett
 az angol és olasz rendőrséggel s tárgyalásokat
 folytat az anarkhisták ellen életleptetendő intéz-
 kedések egyöntetűsége érdekében.

Bern, július 24. A szövetségtanács rövid idő
 alatt kitasított egy olasz és egy francia an-
 arkhistát; most újlag három anarkhistát utasított
 ki, és pedig egy franciát és két németet. Az
 utóbbi kettő Baselben tartózkodott. A szövetség-
 tanács elrendelte, hogy az anarkhista-törvény é
 hó 25-én lépjen érvénybe.

Nis, július 24. (Az *Egyetértés* tudósítójá-
 nak távirata.) Ma két belga és egy francia
 titkosrendőr érkezett ide, hogy megállapít-
 sák az itt elfogott anarkhista személy-
 azonosságát, a kit ellenkező hírek dacára
 még mindig a legszigorubb fogságban tar-
 tanak, s a körül több érdekelt állam ki-
 vánóságára a kormány a legnagyobb mér-
 telékben titkolódik.

KöZGAZDASÁG.
Berlin, július 24. A „Reichsanzeiger” a következő-
 ket közli a vetések állásáról július közepén. Az ősi
 rozs közepes aratást ígér, míg a számaratás általában
 jó. A rozsol július közepén kezdtek kaszálni. A buza több-
 nyire a aratást ígér. Az ősi gabonára néve az urak-
 lódo időjárás nagyon kedvező volt. A burgonya több-
 nyire nagyon jól áll. A lóherét illetőleg második
 kaszálás jóbát ígér, mint az első. A takarmányfűvek
 jó aratást ígérnek.

Pétervár, július 24. A hivatalos lap szerint, a vá-
 mügyi osztály elrendelte, hogy minden Oroszországba
 érkező folyományú utam-vamóvadték tessenek le. 1893.
 eszt. a mostani-visszatul vámhivatálnál 55 külföldi
 folyományú haladt el, melyekért a vám 75,000 arany
 rubelre rugott, mely összegből azonban a vámjövédék
 esését, mivel a hajók nem tértek többé vissza Orosz-
 országból.

Newyork, július 24. (Az *Egyetértés* tudósítójá-
 nak távirata.) Lázás árullalmások után
 buca lanya hangulatban 1/2 cent csökkenéssel,
 tenngeri ellenben szilárdan 1/2 cent emelkedéssel
 záródott.

Chihgao, július 24. (Az *Egyetértés* tudósítójá-
 nak távirata.) Heves áringatózások után
 buca lanya irányban 1/2 cent csökkenéssel, *ten-
 geri* szilárdan 1/2 cent emelkedéssel záródott.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.
 * Az államjegyek bevonása. A hivatalos lap mai
 száma közli az 1894. évi XXIV-ik tvezték a közös
 függő adósság egy részének beváltásáról. Ez a
 törvény a mai nappal lép életbe. Ezzel kapcsolatban
 megjelent a hivatalos lapban a pénzügyminisztérium
 vezetésével megüztölt miniszterelnök rendelete is az
 egyforintos államjegyek fölmondása és beváltása tár-
 gyában. Ez a rendelet így hangzik:

A mai nappal életbe lép 1894. évi XXIV. törvény-
 czikkben nyert felhatalomlás alapján, a magyar ko-
 rona országának kormánya és a birodalmi tanácsban
 képviselt királyságok és országok kormánya között
 200 millió o. é. forint államjegy beváltása iránt az
 egyezmény megkötötté, a birodalmi tanácsban kép-
 viselt királyságok és országok pénzügyminiszterével és
 a cs. és kir. közös pénzügyminiszter ural engedély-
 leg, a cs. és kir. közös központi pénztár által kiadott
 és 1888. évi július hó 1-ről keltezett o. é. egy forin-
 tos államjegy fölmondását és beváltását a követ-
 kező módokatól mellett rendeltem el:

1. Az a. é. egy forintos államjegyek a mai naptól
 kezdve többé ki nem adhatók.

A magyar királyi állami pénztárak és hivatalok,
 valamint a cs. és kir. közös pénztárak és hivatalok a
 náluk meglévő vagy hozzájuk befolyó a. é. egy forin-
 tos államjegyeket a mai naptól kezdve többé ki nem
 adhatók.

2. Ezekre az a. é. egy forintos államjegyek néve az
 a ma fennálló általános kötelezettségű hogy az ál-
 lamjegyek fizetéseik elfogadandók, 1895. évi decem-
 ber hó 31-ével megszűnik.

Ezek az államjegyek a magánforgalomban tehát
 csak 1895. évi decemher hó 31-éig beszámoló fogad-
 andók el névértékben, illetőleg az 1892. évi XVII.
 törvényczikk 22. §-ában megállapított fizetési ér-
 telében.

3. A m. kir. állami pénztárak és hivatalok, val-
 mint a cs. és kir. közös pénztárak és hivatalok köte-
 lesek azonban ezeket az a. é. egy forintos államjegyek
 még 1896. évi június hó 30-ig fizetéseik a váltó-
 pénztári teendőkkel megbízott állami pénztár-
 nak és a cs. és kir. közös központi pénztárnak más
 törvényes fizetési eszközökre leendő átváltás végett
 — a mely fizetési eszközök azonban államjegyek nem
 lehetnek — elfogadni.

4. 1896. évi július hó 1-től 1899. évi decemher hó
 31-ig ezek az o. é. egy forintos államjegyek már csak
 a váltópénztári teendőkkel megbízott állami pénztár-
 nak és a cs. és kir. közös központi pénztárnak más
 fizetési eszközökre leendő átváltás végett, a mely
 fizetési eszközök azonban államjegyek nem lehetnek,
 fogadhatók el.

5. 1899. évi decemher hó 31-iké után ezek az
 a. é. egyforintos államjegyek már nem váltakozhat be
 és ennél a határidőnek elteltével az államnak az ál-
 lamjegyek beváltására vonatkozó mindennemű kötele-
 zettsége megszűnik.

* Az új orokarkartell. A nyerscukorgyárak egy-
 sületése vasárnap tartotta alakuló közgyűlést Prága-
 ban. A dolgot nem ment simán, mert a nyerscukor-
 gyárosok nem akartak bevenni az úgynevezett vegyes
 gyárakat, a melyek t. i. repából mindjárt fehér
 cukrot is készítenek. De ezt a nehézséget leküzdék
 és elhatározták, hogy az egylet tagja lehet minden
 gyár, mely nyerscukorgyártással foglalkozik. Egy-

előre csak az elnököt és alelnököt választották meg, a
 többi tisztviselőket pedig csak akkor fogják megvá-
 lasztalni, ha az alapszabályokat a kormány megerősí-
 ti. A szervezeti szabályokat a módosítást
 telték, hogy az alsó-áusztriai, gőscsörgősi és morva-
 országi gyárak osztályának nem Bécs, hanem Brünn
 lesz a székhelye. Az egylet alakulásának az a végzése,
 hogy a nyerscukorgyárak a finomított kártelljében
 részesedjenek, még pedig egyenlő részben. Ezek az
 urak tehát arról gondoskodtak, hogy ha új finomított
 kártellkeznének, azok kényszerítve legyenek a kártellből
 belépni, mert különben nem kapnak nyers anyagot.
 A kártellhaszon métermázsánként 5 forintot tesz ki,
 ebből 2 1/2 forint jut a nyerscukorgyárakra. Ausztria-
 Magyarországon mintegy 8 millió métermázsá nyers-
 cukrot és 2 1/2 millió métermázsá finomított cukrot
 termelnek. A kártellhaszon egy métermázsá finomított
 cukornál 5 frtra, összesen tehát 12 1/2 millió forintra
 rug, ebből a nyerscukorgyárakra 6 millió forint,
 vagyis egy métermázsá nyerscukorra 3 1/2 forint jut.
 A kártellbe pedig 127 gyár lépett be. Valószínűleg azon-
 ban a monarchia mind a 177 nyerscukorgyára be
 fog lépni.

* Új pályaudvar. A magyar államvasutak igazga-
 tósága a Duna jobbpartján egy új pályaudvart akar
 létesíteni olyformán, hogy a kelenföldi kis pályaházak
 a balparti pályaudvarok mintájára jelentékenyen meg-
 nagyobbítja és átalakítja. Ez a pályaudvar, mint a
 budapest-brucki, a budapest-dombóvár-zádkány-zágráb-
 fumei vonalak közös állomása, a balparti pályaudva-
 rok mentesítésére szolgál.

* Amerikai itélet az európai államok pénz-
 ügyéről. *John* M. G. amerikai közgazdasági pró-
 gyészi felgalkozó ezeket egyáltalában nem látja
 rózsás színben. Konstatálja, hogy a legtöbb európai
 államban az államadók foglalkoznak növekedni,
 az adóterhek örökösen szaporodnak és a költségveté-
 sek folytonos deficitet zárnak, a minek végre
 sem lehet egyéb ok, mint a rossz pénzügyi gazdálko-
 dás. 1884-től 1893-ig az adók átlag 21%-al, az állam-
 adósággal 17%-al szaporodtak. Közül aztán egy tá-
 blázat, melyben hivatalos adatok alapján kimutatja,
 hogy 1884—1893-ig mennyi volt az átlagos bevétel és
 kiadás, és mennyire szaporodott az államadóság.

E táblázat a következő:

1883—1894	Átlagos évi bevétel millió font sterlingben	Átlagos évi kiadás millió font sterlingben	Az adósság szaporodása ezer font sterlingben
Franciaország	128	128	89
Németország	145	163	183
Oroszország	90	105	132
Ausztria-Magyarország	80	88	78
Olaszország	60	63	30
Spanyolország	32	34	17
Portugália	9	11	20
Többi államok	52	56	36
Összesen	596	660	580

Tehát 16 európai államnak 9 estendő alatt az átlagos
 évi kiadása 660 millió font sterlinget, átlagos
 évi bevétele, ellenben csak 596 millió font sterlinget
 tett ki, tehát az évi átlagos deficit 64 millió font
 sterling. Az államadósággal az idő alatt 580 millió
 font sterlinggel szaporodtak. Az államadósággal
 mintegy 60 százaléka produktív befektetésekre, főleg
 vasútpálya- és vasúti építkezésekre, ezek a vasutak nem
 jüvedelmekre fordítottak, de ezek a vasutak nem
 jüvedelmekre fordítottak, de ezek a vasutak nem
 jüvedelmekre fordítottak, de ezek a vasutak nem

* Zónarendezés személy- és podgyászdíjaz-
 bas elvételéről a körbe-belovári helyi érdekt
 vasuton. A magyar kir. államvasutak igazgatóságának
 értesítése szerint a körbe-belovári helyi érdekt vasu-
 ton a megújítás napjával zónarendezés személy- és
 podgyászdíjazás lép életbe. Ezen díjazás a ma-
 gyar kir. államvasutak díjazás elvételéről osztály-
 ban (Csengery-utca 33. szám) 10 kr-ért kapható.

IPARÜGYEK.
Utazási öntávúdi szövötpáros részére.
 Budapesti kereskedelmi és iparkamara értesíti az ér-
 dekelte köröket, hogy a kereskedelemügyi miniszter ur
 a „Pesti magyar kereskedelmi bank” által fennállás-
 na 50 éves jubileuma alkalmából kereskedő, iparos
 és gazdász ifjak részére alapított ösztöndíjából a
 folyó éven kiosztásra kerülő és az alkalommal egy
 iparos ifju részére jutandó 900 ftos utazási ösz-
 tündíjra pályázatot hirdet. Az ösztöndíj elnyerése
 iránt oly iparosok folyamodhatnak, kik valamely
 hazai iparos iskolát jó sikerrel végeztek, mely körül-
 mértékű iskolai végzettségüvanyval igazolando. A
 folyamodványok a kereskedelemügyi miniszterhez
 címelve a pályázó rendes lakcímhelyére néve ille-
 tes kereskedelmi és iparkamarahez nyújthatók be
 folyó évi augusztus hó 31-éig, honnan azok a kamara
 javaslattal együtt a miniszterhez fognak telterjesz-
 tetni. Tanulmányozás tárgyát a miniszter azt a kérd-
 ést üzte ki, hogy mely módon és eszközök által
 lehetne kő és szövetségi gyárparukat fejleszteni;
 összehasonlítani teendő hazai szövötpárosok a nyugati
 államok ugyanez ipara köré s részletesen tanulmányo-
 zandók azok okok, melyek az iparunk fejlődését nehezít-
 és azon eszközök és módok, melyek annak fejlesz-
 tésére vezetnének és hogy mennyiben lehetne a gyárpar-
 kapcsolatokban a hazai iparosokat is állandó foglalkoz-
 sállatni. E czélból az ösztöndíjas által különösen Né-
 met-, Francia és angolországok et tekintetben fejlett
 szövötpáru viszonyai tanulmányozandók. Oly pályázó,
 ki alapos iskolai előképzést mellett a tanulmányul
 kitűzött irány tekintetében már elméleti vagy gyakorlati
 ismereteket kiemelt, nemkülönbön a kellő nyelvismer-
 tessel is bír, az ösztöndíj odaítélésénél előnyben
 fog részesíttetni. A tanulmányul tartama 6 hónapban
 állapítottatik meg, mely idő befejezte után az ösztön-
 díjas a kitűzött kérdésre vonatkozó tanulma-
 nyozásának eredményéről a kereskedelemügyi mi-
 niszterhez jelentést tartozik bemutatni.

KIÁLLITÁSI ÜGYEK.
**— Az ezredéves kiállítás kereskedelem, pénz-
 és hitelügyi csoportja** czéljainak támogatására az
 egyes pénzüzetekké újabb a következő adományok-
 kat küldték be eddig a kiállítás igazgatóságának:

a) *magánosok:* Goldberger Samu F. és fia 1000
 Engel Pál, a magyar kereskedelmi r-t. 500
 forint;

b) *pénzüzetek:* Osztrák-magyar bank 5000,
 Magyar országok közp. takarékpénztár 2000, Egyesült
 budapesti fővárosi takarékpénztár 2000, Magyar ipar-
 és kereskedelmi bank R. t. 2000, Szabadkai takaré-
 kpénztár és népbank 600, C. kir. szab. Adria biztosító
 társulat magyarországi osztálya 500, Triestii általános
 biztosító társaság 500, Pécsi takarékpénztár 400,
 Arad-csanádi gazdasági takarékpénztár 300, Soproni
 takarékpénztár 300, Aradmezei takarékp. 300, Somogy-
 megyei takarékpénztár 300, The Gresham életbiztosító
 társaság 200, Fiumei hitelbank R. t. 200, Marosvásár-
 helyi takarékpénztár R. t. 200, Selmeczi takarékpénztár
 200, Magyar kereskedelmi részv. társaság 200, Veszpré-

IDEGENEK NÉVSORA.

Nemzeti szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Központi szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Erzsébet királynő szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Metropole szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Walter Fehérlő szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Pannónia szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Hungária szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Holzwarth Continental szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Szilky József főherceg szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

London szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Pusnik Ferenc két-korona szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Központi szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Erzsébet királynő szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Metropole szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Walter Fehérlő szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Pannónia szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Hungária szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Holzwarth Continental szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Szilky József főherceg szálloda

Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov... Gr. Tolsty S. Kozlov...

Somossy-Mulató

Nagymező-utca 17. szám. 431. telefon. Iroda: Mozsar-utca 5. sz. 431. telefon.

Ma nagy előadás!

Baviera Minna k. a. és Reichsberg Hansi k. a. „A RIKARAKI VARÁZSÉJ”

FOLIES CAPRICE

Ujdonság! Eredeti! Ujdonság! Mamsell Sans-Gêne

„A BUVÁR”

Vilamos világítás! Semmi hósej! IMPÉRIÁL

Uj, érdekes műsor. Naponta 3 előadás.

Egy kéményseprő! Szembekötöndi! Érdekes! Rendkívül nevetéssiker! Érdekes!

A barlangkutatók

Díszlet: A Lőrkebarlang. Előkészületben: A Lipótvárosi Don Juan.

HUNGÁRIA RÁCZ PÁL SZÁLLODA

Ma este az étteremben ismét a kedvelt zenekara játszik. Kezdeté 8 órakor.

Vízjárás, 1894. július 24-én.

Table with columns: Folyó, Vízmerés, Vízjárás, Arat apad, Arat apad, Arat apad. Lists various rivers and water levels.

Allomások

Table with columns: Allomások, A hó-méret, A hó-méret, A hó-méret. Lists various locations and measurements.

A budapesti áru- és értéktörzse hivatalos árjegyzése

1894. július 24.

Large table with multiple columns: Időjárás, Vízjárás, Árjegyzés, Határidő, Hozsán, Duna, Tisza, Sárvár, Bega, Győrbe, Bankok részvényei, Készlet, Váltó, Készlet, Váltó, Készlet, Váltó.

Értékpapírok

Table with columns: Értékpapírok, Utolsó árnyom, Utolsó árnyom, Utolsó árnyom. Lists various securities and their prices.

Értékpapírok

Table with columns: Értékpapírok, Utolsó árnyom, Utolsó árnyom, Utolsó árnyom. Lists various securities and their prices.

Értékpapírok

Table with columns: Értékpapírok, Utolsó árnyom, Utolsó árnyom, Utolsó árnyom. Lists various securities and their prices.

